

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Lancicii E Societate Iesv Opvscvlorvm Spiritvalivm
Tomvs ...**

Łęczycki, Mikołaj

Antverpiae, 1650

Idem confirmatur ratione. Cap. III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78821](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78821)

rate, de speciali gratia indulget, ut Constitutiones Societatis factæ, postquam mutata, alterate, siue de nouo condita fuissent, eo ipso Apostolica authoritate confirmata conferentur. Qui quatuor fauores hoc ipsum confirmant, quod probandum assumpti, nimirum Societatis Institutum S. Ignatio Diuinitus esse reuelatum, id eoque cum his prærogatiuis ample confirmatione, sine minimæ rei mutatione, vel emendatione, & difficultate.

CAPVT TERTIVM.

Idem Confirmatur ratione.

48. **E**T lumen naturæ, & S. Scriptura, & SS Patres, & Theologia, & gesta in Historiis Ecclesiasticis conscripta, innotuit Dei bonitatem & Sapientiam, ita se Creaturis rationalibus communicare docent, ut nulli desit in suppetendis auxiliis necessariis, ad ea siue instituenda, siue perficienda, quæ vult potissimum per valde dilectos seruos suos extraordinariâ vitæ sanctimoniam præditos institui ac perfici. Cum ergo S. Ignatium Deus elegerit, ad fundandum difficillimo Ecclesiæ tempore, nouum Societatis Ordinem, ad cuius conseruationem & incrementum erant necessaria noua Institura, ut prudenter obseruauit Gregorius XIII. in 2. sua Bolla confirmatoria Societatis dicens, *Diuinam prouidentiam pro temporum necessitate, varia & salutaria Ordinam Instituta in Ecclesia sua produxisse, nouisque in ea subinde nascentibus morbis, noua remedia, nouisque emergentibus hostium impugnationibus, nouum Regularium Ordinem excitare, & cuique illorum, iuxta cuiuslibet peculiaris gratia uocationem, peculiare quasdam notas, propria insignia, ac opportuna ad finem, quem intendit, media suggestisse; Ideo & S. P. Ignatio noua quedam media inspirauit. Inspirasse autem per expressam, & immediatam supernaturalem reuelationem, in supremo gradu Prophetiæ (etsi argumenta supra dicta non haberemus) hoc solum sufficeret, petiitum ex more Diuinæ Prouidentia, omnibus sæculis usitato, quæ multo magis se extraordinariè communicat Creaturis rationalibus, præsertim sibi valde charis, tunc, cum maior est necessitas talis communicationis, maximè verò, siuisdem, se extraordinariè communicauit, quando minus egebant, tali extraordinariâ & miraculosa communicatione. Nam, ut ait S. Dionysius Areopagita, *Deus impertitur suum cuique lumen pro cuiusque dignitate; & ut dixit cap. 10. fin. Vnaqueque mens, pro suo capta quam nitidissime purgationis sit particeps copiosissimi luminis absolutæque potentia & perfectionis Cælestium illustrationum.* Cum ergo certissimè sciamus, & ex narratione vitæ suæ, à S. Ignatio facta P. Lancicii Opusc. Tom. 2.*

Ludouico Conualuo (de qua supradictum est) & ex eius vitæ Scriptoribus, P. Ribadeneira, P. Maffeo, P. Orlandino, cum inquam certissimè constet, S. Ignatio fuisse Manresæ propheticè reuelatum à Deo modum quomundum condidit, & multa SS. Trinitatis mysteria, quæ fide Diuina credebatur, & quidem sine vlla difficultate: item præsentiam Christi Domini in Eucharistia: item permulta alia, tum quæ ad fidei mysteria pertinent, tum quæ ad scientiarum cognitionem, & cum hæc illi non ita fuerint necessaria scitu, sicut fuerunt res ad Institutum nouum in Ecclesia fundandum pertinentes, multo magis credendum est, illas à Deo fuisse S. Ignatio ita immediatè reuelatas propheticè, sicut fuerunt, res minus necessariae, imò nequidem necessariae, loquendo in Theologico rigore.

Confirmatur primò, hoc ipsum, quia ut scribit P. Ribadeneira S. Ignatius datus fuit in tutelam Archangelo, quod adeò insolitum est, ut hoc fieri neget S. Thomas. Contrarium tamen esse probabile putat Magister Vaquez, ubi etiam rationes S. Thomæ contrarias bene soluit. Soarez verò id ex professo contingere probat. Quod sanè validè confirmatur, Primò, exemplo Beatissimæ Dei Genitricis Mariæ, cui pro custodia deputatum fuisse Gabrielem Archangelum asserit B. Petrus Damiani, & Abulensis. Deinde exemplo S. Francisæ Romanæ, cui Deus præter Angelum Custodem ordinarium, extraordinarium dederat Archangelum, ex secundo choro primæ Hierarchie, quem perpetuò videbat, diu noctuque, & qui eam comitabatur per urbem, & à quo dirigebatur in omnibus & custodiebatur. Et post 24. annos, quibus S. Francisæ perpetuò habuit hunc Archangelum, suum comitem, consolatorem, & directorem, visibilem oculis corporeis, datus est illi alter Archangelus loco huius, longè nobilior ex secunda Hierarchia, ex quarto Choro, scilicet Potestatum. Et cum sint in singulis choris nouem mansiones, is erat ex prima mansionem; & caput omnium aliorum eiusdem mansionis, & primus in nobilitate post principalem Angelum Chori supra dicti. Ab hoc defendebatur fortius & ardentius Sæcra ab oppressionibus malignorum Spirituum. Quod contigit illo die, quando fuit electa in Præsidentem Monasterij Turris Speculorum. Idem patet exemplo S. Gertrudis Virginis, quæ Dei iussu, scripto lib. 2. cap. 23. Insinuat, diuinitat. Deo gratias agit. Insuper in speciale ministerium mihi deputasti sapius nobilissimos Palatii tui Principes, non solum de choris Angelorum & Archangelorum, sed etiam altiorum, secundum quod pietas tua benignissime Deus mihi magis con-

gruere iudicabat, ut ad conuenientiora sibi obsequia in Spiritualibus exercitiis me promoueret. Cum ergo ad fundationem noui Ordinis, quem Deus prouiderat multipliciter exagitantum, & ab ipsis Catholicis, & ab Hæreticis, magis necessaria fuerit intrinseca illuminatio extraordinaria, rerum in illo Ordine seruandarum, quam extrinseca tutela extraordinaria Archangeli, si hanc S. Ignatio dedit, multo magis dedit illam. Talibus enim Personis, in tali necessitate, Dei prouidentia non deest, præsertim cum innumera sint exempla in uitis SS. Patrum, etiam non Fundatorum, quibus immediatè Deus reuelauit, & nunc adhuc etiam reuelare solet Propheticè per quæ innumeras res minoris momenti, & minus necessarias scitu, tum illis ipsis Personis, tum aliis, quàm fuerint S. Ignatio Fundatori Constitutiones & Instituta Ordinis, & res ad has Constitutiones & Instituta spectantes.

51. *Confirmatur secundò*, certissimum esse debet apud nos, saltem æque certum, doctrinas Exercitiorum spiritualium S. Ignatij, esse ei à Deo reuelatas, sicut credimus multa esse reuelata Diuinitus S. Catharinæ Senensi, S. Teresiæ & aliis Sanctis. Nam ita Scriptores fide digni illud scribunt de S. Ignatij Exercitiis, tanquam ei Diuinitus reuelatis (uti ostendi in meis supra Exercitiis notis cap. 3.) quemadmodum alij Scriptores uitæ S. Catharinæ, & S. Teresiæ ac aliorum Sanctiorum. Atqui ad Institutum Societatis constituendum magis necessaria sunt statuta proprium eius viuendi modum continentia, quàm Exercitia Spiritualia, statuta enim atque leges Societatis, sunt tanquam partes intrinsecè Corpus Instituti integrantes, Exercitia autem sunt quidem summè uilia, talia tamen, quibus perditis vel abolitis, tanquam extrinseco auxilio, essentia Instituti integra consisteret. Ergo à minori ad maius, si Deus S. Ignatio immediatè reuelauit siue per se, siue per B. Virginem, siue per Angelum Exercitia Spiritualia, multo magis immediatè reuelauit res intrinsecas Instituti Societatis.

Ex dictis Colligitur primò, certissimum esse debere, & res substantiales & nonnullas alias nõ substantiales Societati proprias, & non communes cum aliis Ordinibus esse Diuinitus reuelatas S. Ignatio ut probatum est.

52. *Colligitur secundò*, spectatà Historicorum bonorum ac fidelium autoritate, cui humana fides quoad res antiquas meritò innititur, nos de hac ueritate magis certos esse posse & debere, quàm sint aliqui alij Religiosi Ordines, quod eorum regulæ sint reuelatæ Diuinitus Fundatoribus ipsorum. Nam, ut supra uidiimus, habemus huius rei testes omni exceptione maiores, qui hoc ipsum ex ore S. Ignatij audierunt: Item, qui hæc ipsa, uiuente adhuc S. Ignatio, scriptis consignauerunt,

eo ipso tempore, quo hæc ab Ignatio audierunt. Item habemus illa ipsa scripta iururando confirmata à Familiaribus S. Ignatij, & in Processum eius Canonizationis relata Madriti, coram Commissariis Apostolicis auctoritate Pauli V. Pontificis Maximi ad demonstrandam illis scriptis, S. Ignatij sanctimoniam honorè Canonizationis dignam. Nullus autem Ordinis historia est iururando confirmata: prouide ex hoc capite, tantam auctoritatem & authenticationem, ac inde ortam fidem & certitudinem humanam de hac re non habet, quod Regulæ eorum sint Diuinitus reuelatæ. Nullus enim eorum historicus Fundatoribus eorum familiaris, id scripsit, & se id audiuisse ab ipso Fundatore narrauit: Item nullus Historicus iururando confirmauit partem ullam suæ historię, præsertim de regula sua Deo reuelante accepta, sicut noster Ribadeneira nõ semel coram Commissariis Apostolicis examinatus, iururando confirmauit ueritatem rerum à se de S. Ignatio (cuius erat familiaris & intimus) scriptarum.

Colligitur tertio, ex dictis, eximio nos quoniam Societate sumus esse affectos Dei beneficio, quod sumus ad hanc Societatem uocati, cuius Institutum S. Ignatio reuelauit Deus peculiari quodam modo (scilicet reuelatione merè intellectuâ, sine admixtulo Phantasiæ & sensuum ut infra cap. 6. demonstrabo) Reuelauit quidem Deus S. Pachomio Regulam per Angelum, ut dicitur in Martyrologio Romano, & antiqui Historici testantur: reuelauit etiam regulas B. Polthumio per Angelum, quæ habentur in uitis Patrum apud nostrum Rosicidum; reuelauit procul dubio, & aliis Fundatoribus quarundam Religionum uti S. Benedicti, S. Dominici, S. Francisci, sed per uoluntatis Historiis Ecclesiasticis, & omnium Ordinum, non inuenimus scriptum esse in ipsis, tot modis reuelatas esse Cælitus uilius Ordinis regulas, quot scimus interuenisse in reuelatione rerum nostri Instituti. Siquidem intellectuâ reuelatione reuelauit Deus illud, ut cap. 6. ostendamus, & uti sup. dictum est cap. 1. dum S. Ignatius Constitutiones scriberet, non tantum Beatam Virginem Mariam sæpè uidit, ea quæ in Constitutionibus statuebat, confirmantem, sed etiam alias Diuinas Personas, modò Deum Patrem, modò Spiritum S. modo omnes Personas SS. Trinitatis, prout ipse S. Pater narrauit P. Ludouico Consaluo, & hoc ipsum ipse Sanctus scripsit plurimis in locis, in libro suarum Visionum, cuius libri honorificam facit mentionem P. Ribadeneira, Maffeus, Orlandinus, & ego illum Anno 1597. Romæ ex Authographo Romano transcripti, & apud me habeo, & seruo tanquam pretiosissimum thesaurum. Adde & hoc pro nostro communi solatio, quod dum S. Ignatius deliberaret, an debe-

deberet concedere reditus templis & sacrificiis Domorum professorum, inter alias apparitiones & B. Virginis, & Diuinarum Personarum, in hoc puncto illum illuminantes & confirmantes, scriptum reliquit in eodem libro, *sibi apparuisse modo insolito Spiritum S. in claritate & flamma ignea, & Christum Dominum in specie solis lucidissimi.* In qua solis specie olim apparuerat in oratione vigilanti S. Brigittæ, præsentè B. Virginis Mariae, & S. Angelo, vbi Angelus explicans illam visionem ait: *Sol significat Christum in Deitate sua.* Et Deus Pater S. Catherinæ Senensis dixit: *Spiritus S. à me Patre, & ab ipso Filio meo procedit, quia sumus idem ipse Sol.* Ex quibus apparitionum modis, non temerè colligere possumus has Diuinas Personas in tali specie S. Patri nostro se præbuisse videndas, vt agnosceremus ita illum cognouisse res Diuinitus Instituti nostri, sicut agnouerunt Apostoli, dum illis in specie ignis idem S. Spiritus apparuit, & Diuina mysteria reuelauit, & sicut Christus Dominus, *Lux vera illuminans omnem hominem venientem in hunc mundum,* vt ait S. Ioannes Euangelista, doctrinam Euangelicam suis Apostolis immediatè patefecit per seipsum. Ita & Ignatium per seipsum immediatè docuit, quæ in Societate suo nomine insignienda, & substantialia esse debebant, & ad integritatem substantialium pertinere, quæ suo loco recensentur.

Merito ergo post hæc, à me multò ante scripta iureiurando confirmarunt hanc Diuinam Reuelationem S. P. N. Ignatio factam multò ante fundatam Societatem, & in vniuersa Societate, à primis eius iniuris vulgatam & creditam esse Admodum Reuerendus P. Noster Mutius Vitellesens Prepositus Generalis, aliique grauissimi Societatis nostræ Patres, etiam à S. Ignatio in Societatem recepit, relati à Reuerendo Patre Rho, & à me supra nominati, & excerpti ex eius præstantissimis interrogationibus Apologeticis, Anno 1541. Lugduni impressis, æterna memoriâ dignis.

Ex dictis apparet, malè quosdam è nostris Authoribus sensisse, ac scripsisse, Ignatium aliquas Regulas nostras mutuas esse ex Regulis aliarum Religionum antiquiorum. Hoc enim est prorsus falsum, quia S. P. N. Ignatius nec ante scriptas Constitutiones Societatis (ex quibus sunt excerptæ nostræ Regulæ Summarij) nec dum eas scriberet, nec postea, legit Regulas aliorum Ordinum, imò nec eas in suo cubiculo, aut Bibliotheca habuit, sed solum Nouum Testamentum, & Thomam de Kempis de imitatione Christi, & Missale, quod pridie Missæ dicendæ curabat sibi adferri, in quo totam Missam die sequenti dicendam legebat, toties quoties eam erat dicturus: vt scribunt Orlandinus, & Ludouicus Consaluis in Diario supra commemorato, & ego diligentissimè id in *Lancij Opusc. Tom. 2.*

dagani à duobus olim Cubiculariis S. P. Ignatij cum quibus Romæ aliquot annis vixi. Vnus erat P. Ioannes Ignatius, alter Laicus Ioannes Paulus Borellus. Præterea totam Bibliothecam Domus Professæ à tempore S. Ignatij in ea Domino retentam curiosè lustrari, sitam prope Cubiculum S. Patris, & in ea nullum prorsus talem librum inueni, ex quo aliquam Regulam S. P. N. Ignatius mutuas posset, sed ille Spiritus S. qui aliis Fundatoribus inspirauit Regulas, similes etiam S. Ignatio inspirauit, sicut videmus inspirasse Euangelistis posterioribus, qui eadem scripserunt, quæ scripserunt priores. Non est autem mirum illos Scriptores putasse S. Ignatium aliquas Regulas ab aliis accepisse, quia nullus eorum viderat Archiuum Romanum, nec indagauerat à sociis S. Ignatij, quales libros in suo cubiculo haberit, vt nos cum Orlandino fecimus curiosissimi Indagatores rerum S. Patris. Ideo Ribadeneyra familiaris, & olim etiam Cubicularius S. Patris, nil tale de S. Patre scripsit, sed prorsus contrarium, vt supra demonstrauimus.

CAPVT QVARTVM.

Soluantur Obiectiones.

VT magis confirmetur veritas rerum supra dictarum, hæc venerunt in mentem, quæ vel impugnandi studio, vel rem melius intelligendi, aut obici, aut proponi possunt, & soluenda videntur, à me & ab aliis meo rogatu de industria obiecta.

Obiectis primò, si quædam Deus reuelauit S. Ignatio, cur non omnia, verùm aliqua reliquit eius prudentiæ. Respondeo, hunc esse Dei morem vt Prophetice non reuelet, nisi ea quæ naturali modo hic & nunc, sciri non possunt ab eo, cui aliquid reuelatur. Item non solet reuelare Deus, nisi res maioris momenti, tunc enim tantum media miraculosa & extraordinaria Reuelationum adhibet, quando per ordinaria & naturalia media, hic & nunc res haberi non potest. Non esset enim etiam hominis prudentis, per difficilia & operosa media aliquid querere, quod posset per facilia & perua. Ideo quod naturali prudentia poterat Ignatius assequi, hoc eius naturali prudentiæ statuendum Deus reliquit. Atque hanc gubernandi rationem Deus in Hierarchia Ecclesiastica tenuit primò cum Apostolis, deinde cum Successoribus Apostolorum. Nam certum est, Deum Apostolis reuelasse doctrinam Euangelicam, tunc ad dogmata Fidei, tum ad Institutionem morum, tum ad aliquos ritus sacros colendi Deum pertinentem. Hinc Apostolus ait Gal. I. v. 1. *Se factum Apostolum non ab hominibus, neque per homines, sed per Iesum Christum, & v. 12. Neque ab homine accepi illud* (Cili-

